

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 959: Hết Thấy Chúng Sanh Khởi Tâm Động Niệm, Trong Gương Tâm Của Phật Đều Tổ Tường Rõ Rệt

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 082)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhu Lai tất tri. Nhu Lai dĩ chứng đồng thể chi tánh, tiện thành Đại Viên Cảnh Trí. Sở dĩ nhất thiết chúng sanh khởi tâm động niệm, Phật tâm cảnh trung, liễu liễu phân minh.】 *(Tạm dịch: Như Lai thấy đều biết. Như Lai đã chứng được tánh đồng thể, liền thành tựu Đại Viên Cảnh Trí. Cho nên hết thấy chúng sanh khởi tâm động niệm, ở trong gương tâm của Phật, đều tỏ tường rõ rệt.)*

Điều này cũng là thật, đều là sự thật. Ngày nay khoa học kỹ thuật tiên bộ, tác dụng não bộ của con người chúng ta, có khi ngược lại không nhạy bén và rõ rệt bằng máy vi tính. Dung lượng của máy vi tính hiện nay cũng khá đáng kể, “Đại Tạng Kinh” mênh mông như biển cả của Phật môn chúng ta, ở trong dung lượng của máy vi tính cũng chỉ chiếm một phần vô cùng nhỏ bé, mới biết máy vi tính thật không thể nghĩ bàn.

Thế nhưng chư vị phải biết rằng, sức chứa của chân tâm chúng ta là tận hư không, khắp pháp giới. Tất cả máy vi tính trên thế gian này cộng lại, đem chứa vào trong chân tánh của chúng ta, thì thật sự chỉ là một giọt nước trong biển cả, chỉ là một hạt cát trong số lượng cát của sông Hằng mà thôi, nhỏ bé đến mức không đáng kể! Rất đáng tiếc là tâm tánh của chúng ta đã mê mất rồi; sau khi mê thì cũng giống như máy vi tính vậy, nó bị trục trặc, sinh ra hồng học, nên tác dụng liền bị suy thoái. Nếu chúng ta loại bỏ đi những chướng ngại này, thì tác dụng nơi chân tâm của chúng ta sẽ có thể khôi phục. Đó gọi là “chuyển Bát thức thành Tứ trí”, chữ “chuyển” đó rất hay! Quý vị đem tâm niệm đó chuyển đổi lại là được rồi.

Chuyển thì phải bắt đầu chuyển từ đâu? Phật nói cho chúng ta biết, trong Tám thức thì thức thứ sáu và thức bảy là “chuyển trên nhân” (nhân thượng chuyển), năm thức trước và thức tám là “chuyển trên quả” (quả thượng chuyển); lời này đã chỉ dạy vô cùng minh bạch. Chuyển trên nhân cũng chính là chỗ để chúng ta ra tay hạ thủ; còn chuyển trên quả thì không cần phải bận tâm đến nữa, bởi đó là chỗ mà hiện tại chúng ta không có cách nào hạ thủ được. Chuyển trên nhân chính là chuyển thức thứ sáu và thức thứ bảy.

Thức thứ sáu là gì? Là phân biệt. Đề lục ý thức là phân biệt; đề thất thức là chấp trước, Mạt-na thức là chấp trước. Chúng ta hiểu rõ đặc tánh của hai loại thức tâm này, rồi ở trong tất cả các pháp chúng ta không phân biệt, không phân biệt chính là chuyển thức thứ sáu; không chấp trước chính là chuyển thức thứ bảy.

Ở trong tất cả các pháp mà không phân biệt, thì cách nhìn của quý vị đối với tất cả các pháp sẽ hoàn toàn giống như chư Phật Bồ Tát vậy, đây là Diệu Quan Sát. “Diệu” ở chỗ nào? Chính là điều mà trong Kinh này giảng: “*Túc phi, thị danh*” (Túc chẳng phải, đó gọi là), quý vị liền thâm nhập vào cảnh giới này. Ngày nay chúng ta tụng Kinh Kim Cang, đọc đến chỗ “*Túc phi, thị danh*”, thì đó là cảnh giới của Phật Thích Ca Mâu Ni, của Tôn giả Tu Bồ Đề, chứ không phải là cảnh giới của chúng ta. Nếu chúng ta thật sự đối với tất cả các pháp không phân biệt, xa lìa mọi sự phân biệt, thì cách nhìn của chúng ta chính là “*Túc phi, thị danh*”. Nói cách khác, từng câu từng chữ mà Phật nói trong Kinh Kim Cang đều là cảnh giới hiện tiền của chính mình. Ở trong tất cả các pháp đều không chấp trước, không chấp trước thì tâm sẽ bình đẳng, chuyển Mạt-na thức thành Bình Đẳng Tánh Trí. Hai thức thứ sáu và thức bảy đã chuyển đổi được rồi, thì năm thức trước và thức thứ tám cũng sẽ nương theo đó mà chuyển đổi; đối với năm thức trước và thức tám thì không cần bận tâm, tự nhiên liền chuyển đổi.

Năm thức trước (tiền ngũ thức) liền chuyển thành năm loại thần thông: Thiên nhãn, Thiên nhĩ; còn nơi ý thức chính là Tha tâm thông, năm loại thần thông liền hiện tiền. Vấn đề là chúng ta có biết “chuyển” hay không; nói cách khác, chúng ta đối người, đối sự, đối vật, có thể không phân biệt, không chấp trước hay không. Chúng tôi cũng thường hay nói trên bục giảng, đôn đốc khuyên mọi người: Ở trong đời sống hằng ngày, trong công việc, trong đối nhân xử thế, hãy không phân biệt, không chấp trước, không khởi tâm, không động niệm, đó chính là chuyển rồi.

Lời này nói ra rất dễ dàng, nhưng trên thực tế lại vô cùng khó khăn. Khó ở nguyên nhân nào? Khó ở chỗ buông xuống không được, không chịu buông xuống, không cam lòng buông xuống. Vì sao không chịu, không cam lòng? Nói thật ra, là do chưa thấu hiểu được chân tướng sự thật, cho nên quý vị buông không xuống; cũng tức là nói, buông không xuống là bởi vì quý vị chưa nhìn thấu. Đọc kinh, nghe kinh, giảng kinh, mục đích để làm gì? Chẳng qua chỉ là để giúp đỡ mọi người nhìn thấu mà thôi. Nhìn thấu là chân học vấn; sau khi nhìn thấu rồi, tự nhiên quý vị sẽ biết buông xuống, buông xuống cũng không còn khó nữa. Buông xuống là chân công phu.

Do đó có thể biết, chuyển A-lại-da thức thành Đại Viên Cảnh Trí. Bởi vì tận hư không khắp pháp giới hết thấy chúng sanh cùng chư Phật đồng một thể, cho nên hết thấy chúng sanh đều cho khởi lên một tâm niệm rất vi tế, cái tâm niệm vi tế này có khi chính bản thân họ cũng không hề hay biết, nhưng Phật thì rất rõ ràng, Phật thấy đều biết. Cũng tức là nói, độ nhạy cảm của ‘cỗ máy vi tính’ đó của Phật vượt trội hơn tất cả mọi người, vô cùng linh mẫn. Tận hư không khắp pháp giới ở bất kỳ một điểm nào, một hạt vi trần, một hạt cát hơi động dậy, Ngài thấy đều rõ ràng, thấy đều thấu suốt. Ngày nay, từ sự phát triển của khoa học kỹ thuật, chúng ta có thể thể hội được ý nghĩa này đã được nói trong kinh Phật là hoàn toàn có khả năng, là chân thật, tuyệt đối không phải là điều hư cấu, chúng ta hoàn toàn có thể tin tưởng được. Trong gương tâm của Phật, thấy đều tỏ tường rõ rệt.